

Divný suchý rok

- C** **Cmaj7**
1. Víte, mladí lidé, je to divný rok,
Fmaj7 **Bb C#**
pořád taková zima,
C **Cmaj7**
voda vzala lávku přes potok
Fmaj7 **Bb** **C#**
a člověku je nějak divně i mezi svýma.
2. A ani sad letos nerodil,
spousta stromů uschla,
dlouho jsem zase marodil,
vzácná semena květin mi stuchla.
- C** **Cmaj7**
R: Je to divný rok, nevzešlo to, co se zasilo,
Bb **C#**
půda je nějak otrávená,
C **Fmaj7**
to nikdá nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo,
C **Fmaj7**
to nikdá nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo.
3. Tam vzadu vykáceli sad,
kořeny vyhodili do povětří,
viděl jsem je tu už tolikrát,
pokaždé je Alan znovu zvětrí.
4. Přál bych vám je vidět,
jak se ti chlapi přitom smáli,
a při té letošní bídě
i živé stromy podřezali.
5. Napřed říkali v dědině,
že tam prý má vést silnice,
a pak se jeden v hospodě podřek' bábině:
bude tam střelnice.
- R: Je to divný rok, suché nebe vody upilo,
tři studně museli zasypat,
to nikdá nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo,
to nikdá nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo.
6. Včera jsme ztratili souseda,
prostě se nevrátil z města,
a kdosi se jeho sestry ptal,
jestli ho někdo nehledal.
7. A pak se tak divně podíval
a řekl: "Takže nebyl tady,"
no a ptát se přestal,
nezávidím vám, že jste mladý.
- R: Je to divný rok, suché nebe vody upilo,
tři studně museli zasypat,
to nikdá nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo,
to nikdá nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo.
- F** **C** **F** **C**
*: Co mu na to člověk říct má: to se vám, dědo, jenom tak zdá,
Bb **C** **F** **Ami**
vidíte příliš moc much a máte jen zbytečný strach,
Bb **C#** **C** **Fmaj7 C Fmaj7**
zase se pročistí vzduch, píšou to v novinách.
8. Na okno mi přilétají holubi
a hlavy vám mají tak lysé,
to cítíte blízkost záhuby,
ale člověk nic nedozví se, nic.
9. Bojíme se jen strašáků,
něčeho z hlavy něčí,
ale nepřivedou nás ke strachu
doopravdická nebezpečí.
- C** **Fmaj7**
R: To nikdá nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo,
C **Fmaj7**
to nikdá nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo,
C
to nikdá nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo,
nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo,
nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo ...

Halleyova kometa

1. Courám se vesmírem už celá staletí,
daleko do tmy a zas šup ke Slunci do tepla, jsem svěží,
a silák Jupiter přede mnou baletí,
často mě zdrží, ale vždy jsem mu utekla, jsem silná.

2. Však nejvíc mě pobaví ta modrá kulička
od Slunce třetí, co s lidmi se otáčí, jsou bezva,
jsou se vším hned hotoví, pro ně jsem staříčka,
kus ledu, co letí, pak se přiblížit postačí.

R: [: Užívejte světa, blíží se kometa,
užívejte světa, blíží se kometa. :]

3. Halleyova kometa mě v poslední době zvou,
ach, Edmond Halley, ó, jak ten mě miloval, byl bezva,
však sešel ze světa, než jsem jednou cestu svou
oběhla kolem, už na mě nepočkal.

R:

4. To tenkrát na účet nám, kometám, připsali
mory a války, i to, že třeba chleba ztvrd', jsou bezva,
papež mohl poroučet, komety nedbaly,
a tak jsi kacíř, a potentát měl z toho smrt.

5. Teď už to prostě není to, to, co to bývalo,
byla jsem metlou božího hněvu, moc silná,
procesí prosilo, šílelo, zpívalo,
já byla mečem pro jejich hlavu.

R:

6. Když jsem zde byla naposled, to zas našli jed v ohonu,
psali rok deset a měli strach, že je otrávím, jsou bezva,
jedni se sami trávili, druzí létali v balónu,
žít či se věšet, to já jim nepovím.

7. Většina vzývala Františka Josefa,
báťušku cara či císaře Viléma, jsou bezva,
a když válka začala, s kým má být kometa?
Ach, co se starám, s téma či s tamtéma?

R:

8. Slunce mi kartáčem můj ohon rozčesá
jak na hlavě každé vlasaté sexbomby, jsem svěží,
a lidičky hned pláčem prosí svá nebesa,
ale jak zmizím, už zas myslí na bomby.

R:

9. Tak to jsem zvědavá, co nyní chystají,
jaké zas šprýmy a jestli mě nafotí, jsem svěží,
kdekdo je potkává, do kosmu lítají,
dokonce prý mi poletí naproti, jsou bezva.

10. Courám se vesmírem, kdeco mě potěší,
lidi si myslí, že vše je tu pro ně snad, jsou bezva,
prý se psaným papírem spor o vesmír vyřeší,
kdoví, co najdu v roce dva tisíce šedesát dva ...

R:

R:

Imaginární hospoda

- Emi** **Ami7**
1. Rok uplynul, a je zase po pouti,
Hmi7 **Ami7**
vracíme se domů od Malinů,
Emi **Ami7**
čas hlídají teď k ránu už jen kohouti
Hmi7 **Ami7** **D**
a my dvěšťě metrů jdem snad hodinu, hodinu, hodinu.
- Ami7** **D**
*: Rozhlídnu se po měsíci,
G **G/F#** **Emi**
zda mraky jeho světlo nepropustí, ale kdepak,
Ami7 **D** **G**
zamračeno, zataženo, jen lampa na ulici svítí,
Emi **Ami7** **D** **Ami7**
svítí v Ústí, v Ústí nad Orlicí a slabě mrholí,
D
všude už je zavříno.
- Hmi7**
X: Ten rok, kluci, hergot kruci,
Ami7
zase přines' kulový,
ale příště, fakticky už příště,
D
jen neslibuj, Olino.
Hmi7
Hele, tady tohle parkoviště,
Ami7 **D**
zde přeci stála hospoda, Frimlovi, Frimlovi,
Ami7 **D**
a zde se čuralo, a tam se pivo točilo,
Hmi7 **Ami7**
v téhleté kaluži, tady stál věšák na kabát,
D
sem ses posadil, tudy se chodilo.
Hmi7
Přeci, kluci, hergot kruci,
Ami7
dnes ještě nepůjdem spát,
Cmaj7
zaparkujem? Se ví, že zaparkujem!
- G** **Hmi7**
R: V imaginární hospodě hned jsme si sedli,
G **Hmi7**
u imaginárního stolu půllitry jsme zvedli,
Ami7 **D**
na imaginárních židlích imaginární řeči vedli
Ami7 **D**
po roce spolu, s pocitem, že jsme v pohodě,
Ami7
už dávno ne.
2. Další rok uplynul, moc o sobě nevíme,
jen to, že z mnohých plánů jsme slevili,
že je pár věcí, za které se stydíme,
každý na někoho něco ví,
jak jsme se změnili, změnili, změnili.
- *: Rozhlídnu se po měsíci,
jestli ještě nám svůj koncert spustí, ale kdepak,
zamračeno, zataženo, jen lampa na ulici svítí,
svítí v Ústí, v Ústí nad Orlicí a slabě mrholí.
- R: V imaginární hospodě cítíme tu vadu,
u imaginárního stolu podepřenou bradu,
na imaginárních židlích v lokále vzadu
zpíváme spolu s pocitem, že jsme v pohodě,
píseň beze slov.
3. Na na na ...
- *: Rozhlídnu se po měsíci,
jestli ještě nám svůj koncert spustí, ale kdepak,
zamračeno, zataženo, jen lampa na ulici svítí,
svítí v Ústí, v Ústí nad Orlicí, a nebo kdekoli ...

Jakubovi

1. Ta tečka v dáli, to není loď,
to odplouvá rok mého narození,
s kulatými okýnky,
maškarní rok mého narození,
rok tancující a asketické naděje
ve znamení budoucího komfortního života.
A člověk se do života vrhá výhradně po hlavě,
jó, dokonce jsem se o tobě nejdřív dozvěděl,
že vlasy máš tmavé,
úplně nejdřív přicházejí v bolestech na svět vlasy,
proto taky první, už bez bolestí, odcházejí,
naprosto poznenáhlu, jak dým.

R: Jakube, Kubo, Jakoubku,
přesívám peří holoubků,
copak si pro tebe připravil svět,
copak si pro tebe připravil svět?

2. Ta tečka v dáli, to není loď,
to odplouvá rok tvého narození,
s kulatými okýnky,
neklidný rok tvého narození.
Rok absurdní a tápající naděje
ve znamení touhy po obyčejném životě,
a zdá-li se ti, že se ta loď naklání
a mává komínem,
tak to není mávání, to se kymácí zem.

R:

Je to možný, tohleto?

- D Bb C Bb**
1. Pověz mi, dítě, proč máš hlavu v dlaních,
D Bb C Bb D
co nejvíce člověka, když přichází do let,
Bb E A
co nejvíce na světě člověka může bolet?
D Bb C Bb
"Tátovu občanku polil jsem medem,
D Bb C A
a jak po mě skočil, tak tam byl pařez,
D Bb C Bb
natrh' si montérky a pak stáhl řemen,
D Bb C D Bb C D
nejvíc bolí první nářez, nejvíc bolí první nářez,
Bb A
a pak už to jde, jó, pak už to jde."
- D Bb C D**
R: No je to možný, tohleto? No možný to je,
D Bb C D
malej je malej, však to přežije,
Bb Bb A Bb A
malej je malej, vždyť si ještě užije, já, já, až bude velkéj.
2. Pověz mi, chlapče, proč máš hlavu v dlaních,
co nejvíce člověka, když přichází do let,
co nejvíce na světě člověka může bolet?
"Mlýnskými kameny namletý prášek
je z mého srdce, co v plástvích praská,
mísím ho slinami v slzavý hrášek,
nejvíc bolí první láska, nejvíc bolí první láska,
a pak už to jde, jó, pak už to jde."
Rec: I z básnit to jde, hele, co jsem vymyslel:
"Láska ... praská ..."
- R: No je to možný, tohleto? No možný to je,
mladej je mladej, však to přežije,
mladej je mladej, vždyť si ještě užije, já, já.
3. Pověz mi, holka, proč máš hlavu v dlaních,
co nejvíce člověka, když přichází do let,
co nejvíce na světě člověka může bolet?
"Četla jsem noviny a pila koňak,
mejdan byl nuda, já dala se vodvést,
teď mě bolí slabiny, byl to ajzboňák,
nejvíc bolí první bolest, nejvíc bolí první bolest,
a pak už to jde, jó, pak už to jde."
- R: No je to možný, tohleto? No možný to je,
mladá je mladá, však to přežije,
mladá je mladá, vždyť si ještě užije, já, já.
4. Pověz mi, ženo, proč máš hlavu v dlaních,
co nejvíce člověka, když přichází do let,
co nejvíce na světě člověka může bolet?
"Kdo se má o všechno den co den starat,
to přeju na čas každé z těch dorot,
co vědí vo světě leda se v sobě babrat,
nejvíc bolí první porod, nejvíc bolí první porod,
a pak už to jde, jó, pak už to jde."
- R: No je to možný, tohleto? No možný to je,
žena je žena, však to přežije,
žena je žena, vždyť si ještě užije, já, já.
5. Pověz mi, muži, proč máš hlavu v dlaních,
co nejvíce člověka, když přichází do let,
co nejvíce na světě člověka může bolet?
"Roků mi přibývá, roste mi teřich,
mladá lýtka vábí, tož šup za nima za roh,
jenže s kým jsem se to srazil za městem v keřích,
nejvíc bolí první paroh, nejvíc bolí první paroh,
a pak už to jde, jó, pak už to jde."
- R: No je to možný, tohleto? No možný to je,
mužskej je mužskej, však to přežije,
mužskej je mužskej, vždyť si ještě užije, já, já.
6. Pověz mi, starče, proč máš hlavu v dlaních,
co nejvíce člověka, když přichází do let,
co nejvíce na světě člověka může bolet?
"To poznáš, panáčku, co jsou to klouby,
ale horší je, že život se tak nějak zvrť',
žáda a žuby a nohy, no to je houby,
nejvíc bolí první smrt, nejvíc bolí první smrt, panáčku,
a pak už to jde, jó, pak už to jde."
- R: No je to možný, tohleto? No možný to je,
starej je čilej, však smrt přežije,
starej je čilej, vždyť si ještě užije, já, já.
7. Pověz mi, člověče, proč máš hlavu v dlaních,
co nejvíce člověka, když přichází do let,
co nejvíce na světě člověka může bolet?
- R: "Proklínám jako ty války a vládce,
až blýsknou se vidle, mihne se pažba,
neschopný s vidlemi budu stát jako zrádce,
nejvíc bolí první vražda, nejvíc bolí první vražda,
Bb
a pak už každá ..."

Kdo to zavinil?

D G Emi A7 D G Emi A7 ...

R: Tak už to spustíte, na co ještě čekáte,
abychom si nakonec nezačali myslet, že nás jen tak lekáte,
že nás jen tak strašíte, slyšíte, tak už to spustíte,
na co ještě čekáte, tak na co ještě čekáte?

*: A ještě dřív, nežli se přiženou,
vylezu na nejbližší kopec s dětmi a se ženou
a budeme se dívat na ten všemocný roj, ten ohňostroj,
a synovi koupím tank, aby nebyl tak úplně bezmocný,
a budeme se dívat, jak to bude lítat,
za námi někdo začne zpívat,
jakoby John Lennon, jenže to nebude moci být už on.

*: The fool on the hill, what did you kill?
Blázne nahoře, blázne na kopci, kdo to zavinil?

1. Kdo to zavinil, kdo mě ozářil,
kdo mě sežehnul, kdo mě upálil,
kdo mě zamořil, kdo mě seškvařil,
kdo mě rozpustil, kdo mě nenechal v klidu žít?
2. Kdo to zavinil, kdo mě zastřelil,
kdo mě udusil, kdo mě otrávil,
kdo mě oběsil, kdo mě splynoval,
kdo mě popravil, kdo mě nenechal v klidu žít?
3. Kdo to zavinil, kdo mě umučil,
kdo mě utloukl, kdo mě zavraždil,
kdo mě utopil, kdo mě ubodal,
kdo mě zadávil, kdo mě nenechal v klidu žít?

R:

*:

4. Kdo to zavinil, kdo mě umlčel,
kdo mě zavíral, kdo mě vyslýchal,
kdo mě zotročil, kdo mě zmrzačil,
prsty uřezal, kdo mě nenechal v klidu žít?
Kdo to zavinil, kdo mě podvedl,
kdo mě sužoval, kdo mě zneužil,
kdo mě obelhal, kdo mě vydíral,
kdo mě vyděsil, kdo mě nenechal v klidu žít ?

R:

Klukovské války

1. **Ami** **Emi**
Teplý večer, lidé v oknech vyloženi,
Ami **Emi**
sídlišťem zní znělka Televizních novin,
Ami **Emi**
ze zbytků rour skáčou kluci uječení,
Ami **Hmi** **Emi**
vedle na balkóně na hlavě stojí jogín.
2. **Ami** **Hmi** **Emi**
'Kluci, já jsem jako slavnej lovec,'
Ami **Hmi** **Emi**
křičí náčelník a rezavý plech kropí,
Ami **Hmi** **Emi**
'hele, von je praštěnej, ten borec,
Ami **Hmi** **Emi**
si myslí, že ho budem poslouchat, když má kopí.'
- Edim**
*: Už máme luk a šíp, už máme nůž, heč,
Hadd9 Aadd9 Hadd9
kteří jsou kteří?
- R: **Ami** **H7** **C7/C#** **H7**
Stmívá se, jak se hned zmenšil svět,
Ami **Hmi** **Emi** **Ami**
řekni, že ti to neva, že neva, že neva, že neva,
Hmi **Emi**
řekni, že ti to nevadí, že neva, že neva,
Ami **Hmi** **Emi** **Ami**
řekni, že ti to neva, že neva, že neva, že neva,
Hmi **Emi**
řekni, že ti to nevadí
3. 'Hele, to se musíš vyjádřit, s kým vlastně jseš,
jestli s Nováčkem anebo se Škardou,
a jestli s žádným, dostaneš po hubě, jak chceš,
pic ho na smetáku, počítej s pěknou petardou.'
- *: Už máme důvod, už máme cíl, heč,
kteří jsou kteří?
- R:
4. Těžký mrak tu visel nad okrajem pole,
ale vždyť se jim přece nic moc nemůže stát,
'já jsem ještě slavnější lovec, vole,
a kdo není se mnou, ten musí s náma bojovat.'
5. 'Vy jako lovíte v mým lovišti,
nesmí se kamenem, klackem ani pěstmi,
zajatce upálíme tady v ohništi
a jedem! Au! Do hlavy se mlátit nesmí!'
- *: Už letí kámen, už teče krev, au,
kteří jsou kteří?
- R:
6. 'Martine, slyšíš, Martine, pust' to dítě!'
'Proč, mami, dyť my ho chceme přece jenom upíct.'
'Tak Martine, kruci, pustíš ho, ale okamžitě!'
'Horák, ty jseš mrtvej, nemůžeš přece utýct!'
7. 'Martine, tak ihned nech tý války,
jak koně se v tom blátě válej' po sobě,
co z vás bude, lumpi, až budete velký,
[: mazej fofrem domů, počkej, jak slízneš po hubě!'] :]
- *: Už máme plyn a tank, už máme atom, heč,
kteří jsme kteří?
- R: **Ami** **Hmi** **Emi**
+ řekni, že ti to neva, že neva, že neva,
Ami **Hmi** **Emi**
že neva, že neva, že ne, že neva ...

Kuchyňský rituál blues

Emi7 F#mi7 Gmi7(G6) A7(D) A+
R: No co to je, toto, no co to je, toto, no toto?

D Emi6
1. Už vás mám dost, už jste se zas poprali,
C H7
mám ty vaše tahanice v malíčku,
E7 A7 D
jsem nervózní, jak se, probůh, dělá bramborák?

R:

2. Ticho, sednout, přečtu vám, jak hledali
malý princ a letec v poušti vodičku,
bude kaše (nic jinýho neumím), srdnatě se stavím za sporák.

R:

G Ddim D F#dim
R1: V kuchyni se lepím na rozlitéj džus,
E7 Ddim Emi7 F#dim Emi6 A7 D G7 D
a tak si hduřám svý večerní kuchyňský rituál blues.

3. Z kostek cukru vystavěná hranička
se v horkém cukru pomaloučku rozpouští,
a za chvíli jakoby tam nikdy nebyla.

R:

4. Asi se tam ještě přidá krupička,
jak je marné hledat studnu na poušti,
už jen nakrmit a přebalit, a bude idyla.

R:

R2: Za okny si letí, kam chce, hejno hus,
a já si zpívám svý večerní kuchyňský rituál blues.

G Ddim G H7
*: Už zase řve, už zase brečí,
E7 A6 D7
to žádné mámě není lhostejné, už jdu,
G Ddim G H7
ach, ten mě štve, proč pořád ječí,
E7 A
není mokrej? Krucifix - mokrej ne ...

5. Podělávka, ruce jako nevinność,
už letíme omýt prcku do vany,
a teď napustit ještě horkou vodu na gatě.

R:

6. A von už zas, čuně, hryže z koše kost,
a koš byl přitom na WC tak dobře schovaný,
a hergot, kaše, krucinál, hrnečku, dost, proklatě.

R:

R3: Von už se zas vrhl na asparágus,
a tak si hduřám svý večerní kuchyňský rituál blues.

7. Hlavou jsem si málem rozbil výparník,
když chtěl jsem aspoň trošku kaše zachránit,
a dětičky: prásk! - z ledničky zas letí budíček.

R:

8. Původně tu snad měl bydlet trpaslík,
protože když jsem běžel protlak ze zdi vočistit,
přivřel jsem si mezi dvoje dveře malíček.

R:

R1:

*: Už zase řve, už zase brečí,
to žádné mámě není lhostejné, už letím,
ach, ten mě štve, proč pořád ječí,
není mokrej? Krucifix - zase ne ...

D Emi6
9. Podělávka, ruce jako nevinność,
C H7
ale už mám toho dost,
E7 A
a malý princ řekl: teda,
D F#dim Emi7 A7
ty nevíš, že nejkrásnější věci není přece vidět,
D Emi7 Emi6 A7
ne? No teda, to už bys' měl vědět,
D F#dim Emi7 A7 D G7
a v poušti studna je, ale jen pro toho, kdo ji hledá,
Emi7 A7 D
víš, kdo ji hledá ...

Mumie

- C** **Fmaj7**
*: Tak už je to tady, kůže se mi scvrkává,
G **C** **Fmaj7 G**
divné skvrny kolem brady a neustálá únava,
C **Fmaj7**
tam, co se nosí řády, mě často píchává,
G **C** **Fmaj7 G**
no prostě dohromady: žádná sláva.
- C** **Fmaj7**
1. Cítím, jak vysychám
G **C** **Fmaj7 G**
mezi čtyřmi betonovými stěnami,
C **Fmaj7**
já vím, že nejsem sám,
G **C** **Fmaj7 G**
ve vchodě jsem se o tom bavil s našimi ženami.
Ami **Emi** **Ami Emi**
Jedna na ukázkou odhalila svoji pleť,
Ami **Emi** **Ami Emi**
řekla: "Tady tuhle vrásku, tu tam mám až teď,
F **G** **Ami Emi**
ve 100+1 na obrázku jsem viděla mumii,
F **G** **Ami F G**
jen ti, co včas nasadí pleťovou masku, jenom ti přežijí."
F **Ami** **G**
Náš konec stejně nebude jiný,
F **Ami** **G**
stačí projít hrobku s kapucíny.
- R: Tam stojí:
Ami **F** **G**
To, co jste teď vy, byli jsme i my,
Ami **F** **G** **Fmaj7 G**
to, co jsme teď my, budete i vy - vysušení.
2. Cítím, jak vysychám,
na duši kraba, srdce z betonu,
já vím, že nejsem sám,
v mém okolí ztvrdlo kdekomu.
Co kdybychom jednou na ukázkou odhalili svoji tvář,
odložili masku vedle na polštář,
kolik by tu zbylo z nás okoralých mumií,
jen ti, co vsadí na lásku, jenom ti přežijí.
Malicherná vítězství prohry a viny,
stačí projít hrobku s kapucíny.
- R: Tam stojí:
[: To, co jste teď vy, byli jsme i my,
to, co jsme teď my, budete i vy :] - vysušení.
- C** **Fmaj7**
3. Cítím, jak ožívám,
G **C** **Fmaj7**
oheň a růže, když se tvé kůže dotýkám,
G **C** **Fmaj7 G C**
oheň a růže, když se tvé kůže dotýkám ...

Náš dům

R: Náš dům je plný různých zvuků,
náš dům je plný různých zvuků.

*: Zleva i zprava, shora i zespoda,
toho šramotu a hihňání,
zpěvu, křiku a spílání, no hluku,
protože daleko, daleko, široko
není tu hospoda, není tu hospoda,
všichni pořád doma jsou.

1. Tak jsem taky doma jednou seděl,
počítám takhle už asi sedm neděl,
a zleva zas někdo huláká
a ruší mě při četbě Plzáka,
a tak jsem na roh linky odložil spartu,
a šel jsem zamlátit do ústředního topení,
a když se vrátím, díra v umakartu,
ale jinak je tu celkem dobrý bydlení.

R:

2. Aspoň se tu člověk nebojí,
i když tuhle jsem zrovna seděl v pokoji,
a vtom najednou jsem slyšel,
jako by někdo vešel,
do chodbičky našeho bytu,
nastoupil na WC a spláchl si tu,
a pak jsem slyšel,
jak z bytu ven vyšel,
přivolal výtah a dolů odjel.

R:

3. Když jsem se těch zvuků přestal bát,
řekl jsem si: "Slávku, běž se podívat,
nenech to náhodě, zjistí co tě to tak spletlo,"
a fakt, na našem záchodě normálně svítilo světlo,
jsme tu prostě pro všechny a všichni jsou tu prostě pro nás,
a proto jsem na dveře nápis dal,
jenže ještě ten den ho někdo vzal,
a tak jsem do tmy chodby zakřičel:
"Přijďte zas, jak libo, přijďte zas!"

R:

*:

4. Před domem na hromadách hlíny
lezou človíčkové malincí,
a zatímco dům na ně vrhá stíny,
z nich rostou harmoničtí jedinci,
tak všestranně a harmonicky bohatí,
jako tahle píseň - ti se neztratí, juch!

Nižší matematika

- Emi** **Ami**
1. Hlas z rádia na stole mluví k ranní housce a k čaji,
Emi
jak včera proběhl den v Angole a to, že tamten tamtěk cosi tají.
2. Jak dlouho trval tankový útok, kolik ztrát přiznal protivník,
jaký je dnes na Labi průtok, a pozor: objížďka na Svidník.
- Emi** **Ami**
*: Z nového rekordu běžkyňe se včera radovali v Berlíně
H7
a v oblačném počasí nám svět buní do krásy.
- Ami** **D G Ami** **D** **Ami D**
R: Jak počítá voják, když zjištěný počet předává,
Ami **D G Ami D** **Ami** **D Emi**
kolik z napočítaného poví svému uhratému radistovi?
3. Do ztrát patří vyřazení, to jest mrtví a poranění,
a jestlipak se taky počítají starci, děti a ženy?
- *: Zdalipak uzdravené odčítají, když už jednou byli vyřazení,
a mám-li i já být vyřazený, je líp být mrtvý či poraněný.
- R: Jak počítá voják, do kolonek se to nevejde,
po takovém tankovém útoku na tom stejně tolik nesejde.
4. Rozhodující je příprava a nejdůležitější je být připravený,
počítat s tím, že ta chvíle nastává
už třeba dnes v čas blíže neurčený.
- *: Zopakovat si aspoň krátce všechno o té situaci,
ale co když budu zrovna na zahrádce, masku mám přeci až v práci!
- R: Jak počítá voják, když zjištěný počet předává,
kolik z napočítaného poví svému zvědavému radistovi?
5. Trocha lehké hudby, opařený jazyk z čaje
a snaha nebýt hrubý na dítě, co si u snídaně hraje.
- *: To zažene všechny chmury, vždyť přece rozhodující je příprava,
to platí na noční i ranní můry, dítě mi v duchu nadává.
- R: Jak počítá dítě, když jde třeba o jeho cukroví,
kolik z napočítaného poví svému živiteli - tatíkovi?
- R: Jak počítá stařec, když jde třeba o jeho léta,
kolik z napočítaného poví svému zvědavému pravnučkovi?
- R: Jak počítá žena, když jde třeba o její lásky,
kolik z napočítaného poví svému nejdražšímu milencovi?
- Ami** **D G Ami** **D G**
R: Jak počítá voják, jak počítá dítě,
Ami **D G Ami** **D G**
jak počítá stařec, jak počítá žena,
Emi
a s čím počítáš ty?

Pochod veselých trosečníků

- C** **F** **C**
1. Hej hola hej, zas námořníci plují,
Ami D **G**
ať slunko do hlavy pálí nebo větry dují,
C **F** **Fmi**
ať se mlha válí v dáli na moři,
C **D** **G** **C D**
ať se útes země vynoří.
- G** **D** **Hmi**
R: I kdyby se nám sám Satan smál,
Emi **A** **Hmi**
ti námořníci poplují dál,
Emi **A** **D**
námořníci poplují dál a basta!

Pochodové cvičení

1. Každý rok, když přijde květen,
pomáhám s branným cvičením,
Horák řek', že prej jsem kretén -
- céčka s ním nevyměním.

2. Janzová mi řekla: "Slávi,
sežeň mi pak dvojku masku, jo?"
"To víš, že jo, takové hlavy
je třeba chránit pro lásku."

3. Vyznání, a poeticky
Janzová hned zčervenala,
a Horák řek': "Blbec jak vždycky,"
hodina začínala.

*: "Děti, na pochodové cvičení
svačinu, tužku a blok,
a náplastí jedno balení,
a pláštěnku - co kdybys zmok'."

R: A jak se zlepšují zbraně hromadného ničení,
musíme se zlepšit i my
v přípravě pochodového cvičení,
abychom byli mezi prvními.

4. "Kromě pláštěnky každý mít musí
čtyři sáčky z igelitu
a gumičku - zkontroluju si!
Kde je doba yperitu ..."

5. "Soudružko, nač jsou ty sáčky?"
"No jo, Horák zas vyrušuje!
Na nohy, Horáku, a též na ručky,
to záření pohlcuje."

*: "Děti, při pochodovém cvičení
nelze mít nic v pytlících,
a v pásmu radioaktivního zamoření
půjdeme ve dvojicích."

R:

6. Přes boty igelitáky,
na ruce, jo, to dá práci,
a na hlavu natáhnu taky
a zajistím kapucí.

7. Horák si pytlíky nevezal,
za céčka si dva vyloudil,
ale gumičky mu nikdo nedal,
víc röntgenů by zasloužil.

*: "Děti, po pochodovém cvičení
budem už vědět, co dělat,
po jaderném napadení
nebudem jak stádo telat."

R:

8. Janzová mi řekla: "Slávi,
přendej mi přes ruku gumku, jo?
Kapuca, hele, mi sjela z hlavy,
na svačinu mám šunku."

9. Náhle je na světě hezky
i v pásmu zamoření,
držíme se za pytlíky
a jdeme s Janzovou v rozechvění.

*: Po pochodovém cvičení
budem už vědět, co dělat,
po jaderném napadení
nebudem jak stádo telat.

R:

Počkej si na radost

*: A ona přijde, ona si tě najde, a ona přijde, ona si tě najde,
 C Ami F G C Ami
když se ostatní kolem tebe radují,
 F G C Ami F G C Ami F G
když se ostatní kolem tebe radují.

 Dmi
1. Tolik různých lidí se stále vracelo
 Emi
sem k tomu stolu v hospodě,
 Dmi
tolik různých písní jsme zpívali už
 Emi
celou noc a celý den,
 Ami
tolik opuštěnejch lidí, taková snůška bláznů,
 Emi
kterým teče do lodě,
 Ami
a tolik okřídlených písní, a všechny z nás
 Emi
lítaly a chtěly ven.

 C F G
R: Počkej si na radost, až ti nebeské proudy zase zadují,
 C F G
počkej si na radost, dnes co chvíli seshora ji shazují,
 Dmi F G Dmi F G
a ona přijde, ona si tě najde, a ona přijde, ona si tě najde,
 C Ami F G C Ami
když se ostatní kolem tebe radují,
 F G C Ami F G C Ami F G
když se ostatní kolem tebe radují.

2. Tolik různých písní, co je ještě
nikdo z nás nikdy nezpíval,
tolik různých lidí křičelo své verše
o překot o pár tónů výš,
tolik nesplněných přání, tolik snů
za život z nich nikdo nevyřval,
a tolik uchvácených hlasů, když začal refrén,
to jen tak neslyšíš.

R:

3. A když ta krásná holka, vlasy přes obličej,
dala svoje blues,
to už jsem jenom koukal, to pro nás poslali
velkej ověncenej vůz,
tu snůšku bláznů jsem potom viděl
nastupovat do lodě,
tolik rozjásaných lidí jelo u jednoho stolu
 G
v rozjásaný hospodě.

 F G C Ami F G C Ami F G C
R: + když se ostatní radují ...

Poslední komár letos

- G**
1. Jednou v zimě, tak polovina prosince,
A7
spal jsem v hotelu někde u Třince,
C Cmi
něco zrovna si mě táhlo ve snu k Olince,
G E7 A7 D7
a najednou mi komár u ucha písk',
G E7 A7 D7 G E7 A7 D7
zatracenej komár, bz, zatracenej komár!
2. Nestát se to v polovině prosince,
nechám ho bzikat dlouze a tenince,
a pak šup - a je to - zavřel bych ho ve skříňce,
ale teď jsem vylít', až jsem se třísk', jau,
zatracenej komár,bz, zatracenej komár!
- C Cmi G E7**
R: Co má co dělat hmyz, a v zimě, na mé pelesti,
Ami7 D7 Ami7 D7
říkala mi recepční:"Vám dám pokoj protekčnický,
C Cmi G F#
jste sice v hotelu C, ale s ručníky a dobrou pověstí,"
Ami7 D7 Ami7 D7
tak mám i protekčnického komára, o protekčnický noc se postará,
G E7 A7 D7 G E7 A7 D7 G D+
zatracenej hotel, zatracenej hotel!
3. Rozsvítím, a hle - komár nevinný
seděl na reprodukci letní krajiny,
dělal, jako by pil z květu jiřiny,
ale jeho stín ho prozradil,
zatracenej komár!
4. Složil jsem na pětkrát do pendreku noviny,
čímž se náš konflikt dostal do jiné roviny,
vyzbrojený pravdou a pádnými termíny
jsem ho argumenty umlátíl,
zase jeden komár, bz, zase jeden komár!
- R: Takových, co se schovávají v pěkném obraze,
těch bylo vždycky dost a říkaj' tomu šikovnost,
píjí mi krev a ještě chtějí, abych tleskal jejich odvaze,
k tomu jsem však nedorost', a to teda je troufalost,
A7 D7
prej: hmyzu patří budoucnost
G E7 A7 D7 G E7 A7 D7
zatracenej skvělá, zatracenej skvělá!
- G G7 C A7**
*: A proto nemůžu klidně si spát,
G E7 A7 D7
když to jen trochu půjde, praštím si rád,
G E7 A7 D7
když to jen trochu půjde, praštím si rád,
G E7 A7 D7
když je to jen trochu komár, praštím si rád ...

Rozhovor s nádražákem

1. **C** **D7**
Jeden pán v modrém stejnokroji,
F **C**
co čekal v Brně na vlak,
D7
říkal, že prej v tom New Yorku stojí
F **G**
nejlacinější trandák,
F
a to prý vůbec nepřehání,
G
ten trandák stojí jako vostřihání.
F **F7**
A pak že to tam není drahý,
C
a pak že to tam není drahý,
F **D7** **F** **D7**
a pak že to tam není drahý,
G
takový peníze za vostřihání hlavy.
- R: **C** **F**
A stejně žádnéj New York není,
C **F**
a stejně žádnéj New York není,
C **D7** **Bb** **Bb6** **F**
a stejně žádnéj New York není, není, není,
G
dyť i ty kovbojové, dyť je to všecko vymyšlený.
2. Říkám: každý den v mojí televizi
mi ukazujou zbraně,
že prej v tom (ani to neumím říct) došlo ke krizi,
že prej tam válčej' jak saně.
Tu válku hned, jak dojde ke krizi,
stejně vyrábějí v televizi.
Dyť kde by vzali tolik mrtvejch lidí,
dyť kde by vzali tolik mrtvejch lidí,
dyť, řekněte, kde by vzali tolik mrtvejch lidí,
to studentům daj' kilo a režisér to řídí.
- R: A stejně žádný to (ani to neumím říct) není,
a stejně žádný (ani to neumím říct) není,
a stejně žádný (ani to neumím říct) není, není, není,
dyť i ty mrtví, ty děla tanky, dyť je to vymyšlený.
3. A hádal se chlap v modrém stejnokroji,
že z Brna do Prahy je blíž
přes Českou Třebovou po koleji,
než do Vídně, prej: no to si piš!
To každý malý dítě ví, že ne,
dyť je to kousek z Brna do Vídně (jestli je),
prej do Prahy se jede jen pár hodin,
prej do Prahy se jede jen pár hodin,
říkal: prej do Prahy se jede jen pár hodin,
a do Vídně že prej celej rok.
- R: A stejně žádná Vídeň není,
a stejně žádná Vídeň není,
a stejně žádná Vídeň není, není,
dyť i ty báry, ty valčíky, ten Strauss, dyť je to vymyšlený.
- *: **C** **D7**
To takový si myslej', jak se mně předvedou,
F7 **G7** **G#7** **D7** **G** **C** **F** **C** **F** **C**
já ale přece vím, že tam žádný koleje nevedou, jé.

Spánembohem zvostávejte

Slávek Janoušek/Vlasta Redl, S.Janoušek

1. **D** **G** **A7** **D**
Lednička v kuchyni dělá divné zvuky,
G **A7** **D**
prudce se otřásá, pak si zavrtní,
G **A7** **D**
to třeba vysavač, ten mi žere z ruky,
G **E7** **A7** **D**
a já spěchám, hopsasa, a z mé ženy jsem jak na trní.

G **G/F#** **Emi** **Emi/D**
R: Francovku v poličce, tu asi vypiju,
C **C/H** **A** **D**
sním pohled anděla, co maloval Goya,
G **G/F#** **Emi** **Emi/D**
vždyť já dík honičce už ani nežiju,
C **C/H** **A** **D** **G**
tak odpoutat se od těla, ej, duša moja!

2. Lednička nezebe, škytla a umřela,
voda jí vytekla, už je studená,
a já chci do nebe, trouba je doběla,
a má žena do pekla, cukrovala, se vším smířená.

R: Francovkou z poličky vymyju ledviny,
poprosím anděla, co maloval Goya,
že už z té honičky říkám jen blbiny,
tak ať něco udělá, ej, duša moja!

Hmi **G** **A7** **D**
Rec: A anděl od Goyi sundal perutě
G **A7** **Hmi**
a řekl: dobrá, přijmu tělo tvé,
D **G** **A7** **D**
jdi, chlapče, v pokoji, za slovo беру tě,
G **E7** **A7** **D**
můžeš teď Mariím zvěstovat, že jsou těhotné - to ne!

R: Říkám: tu francovku, tu si vem a ani nemávejte,
já jsem teď andělem, maloval to Goya,
spánembohem zvostávejte,
letím si vesele, ej, duša moja,
C **C/H** **A** **D** **G**
já jsem teď andělem, ej, duša moja!

Spokojená společnost

1. **Ami** **Emi7**
"Však jste všichni idioti, pěkný magoři,"
Dmi G C G
jedna stará paní řekla mi,
Ami Emi7
co jsem mohl, byl jsem proti, proč to hovoří,
Dmi G C
"kuš, vždyť já tě znám, chlape, z reklamy!"
2. "Chválil jsi tam kafe nebo prášky na praní,"
"co, to jste si mě spletla," povídám,
"vždycky něco navíc, bože, vy jste prolhaní,
kolem vás je všude samej krám!"
- Dmi Emi Dmi G C**
R: Ó, každej z vás jen něco chce,
Dmi Emi Dmi Emi F G
ó, a na nic víc nikdo nepříjde,
C Ami F G C Ami F G
spokojená, spokojená společnost,
C Ami F G C Ami F G
spokojená, spokojená společnost.
3. "Však jste všichni agenti s teplou povodní,
to sedí jak kus lega do lega,"
bráním se: "Dědeček či Paleček, ti jsou mi podobní, celé já,
no musel to být leda kolega!"
4. "Kterej z vás to byl, no copak na tom záleží,
nabízíte skvělou budoucnost,
zase vám to nejmíň čtyřicet let vydrží,
než budete mít všichni všeho dost!"
- R:
5. Pravila: "Každej honí požitky, než přijde boží soud,
prej - copak bych si něco neurval,
ztuhnete, až zastaví se teplý Golfský proud,"
to řekla, zvedla kosu a šla dál.
C Ami F G C
- R: + spokojená, spokojená společnost ...

Škoda 1000 MB

- G** **G/F#** **Emi**
1. Vždycky, když nasedám do svého auta,
Ami7 **D**
už zase trnu, co mě čeká,
G **G/F#** **Emi**
vžívám se do role astronauta,
Ami7 **D**
přinejhorším v kufru je rum a deka,
C **Hmi** **Ami** **G C G** **C G C G C**
tři, dva, jedna, vrm, napoprvé!
2. Kdyby se stalo, že by to kikslo, na sebe dám deku, rum do sebe na ex,
káře bych vynadal: ty zhnílá pikslo, zatím je to miláček značky Calex,
vrm, vrm, vrm, vrm.

G **Hmi** **Ami7** **D**
R: Řeknu vám to otevřeně: ve škodovce tisícovce jezdím denně
G **Hmi**
a furt to jede, furt to jede, furt to jede,
Ami7 **D**
furt to jede, furt (zas) to jede,
G **Hmi** **Ami7** **D**
holt poctivá stará česká ruční práce na koleně, na koleně,
G **Hmi**
a furt to jede, furt to jede, furt to jede,
Ami7 **D**
furt to jede, furt (zas) to jede,
C **C/H** **Ami** **Ami/G**
sice nebliká to, netroubí to, vaří se to, netopí to,
D/F#
to nebudu lhát,
Ami **D** **G C G C**
ale jede Škoda 1000 MB z roku pětadesát.

3. Tuhle, když jsem jel na Jihlavu, přes cestu přebíhala černá kočka,
smůla - nechtě jsem jí přejel hlavu, za mnou hledí její smutná očka,
mňau, mňau, mňau, mňau.
4. Normální kočka přece raději počká, pokud nechce skončit nohama vzhůru,
ale obdivuji zajíce, a to úplně nejvíce, těch přejel jsem už fůru,
jau, jau, jau, jau.

R:

5. Mám jeden osobní silniční rekord: u Plzně jsem předjel Ford Escort,
on sice brzdl, ale já jel stovkou tou svou škodovkou tisícovkou,
fakt, fakt, fakt, no fakt.

G **Hmi**
*: A na cestě k Táboru cosí ruplo v motoru,
Ami7 **D**
a toho oleje, co tam člověk naleje,
G **Hmi**
u pumpy ve Zvolenu mali dovolenú,
Ami7 **D**
tak mě táhli na laně jak loni z Kadaně,
G **Hmi**
na cestě z Brodu vyvařil jsem vodu,
Ami7 **D**
nedojel jsem do Kladna, hladina se dotkla dna,
G **Hmi**
cestou na Úpici přejel jsem slepici,
Ami7 **D**
cestou do Hradce přejel jsem vrabce,
G **Hmi**
a takhle se vám blíží k Brnu,
Ami7 **D**
a pak jsme asi týden jedli srnu.
G **Hmi**
Už budú Michalovce, cez cestu chodia ovce,
Ami7 **D**
a cestou z Žatce usínám sladce,
G **Hmi**
ve značkách vidím opilce a ti mi skáčou pod kola
Ami7 **D**
a já jim lámu žebra,
G **Hmi**
a pozor, přechod pro chodce, a já zahlídl buvola
Ami7 **D**
a s ním přechází zebra,
Ami7 **D** **Ami7** **D/F#**
a nedaleko žďaru, bum báb, nepřejel jsem multikáru,
Ami7 **Cmaj7** **D**
a řidič vylezl a vzal železnou tyč
Ami7 **Cmaj7** **D**
a urval blatník se slovy 'Ten je pryč!',
Ami7 **D** **Ami7** **D**
ale už tam mám zas novejš, jen patnáct let starejš.

G **Hmi**
R: A zas to jede, furt to jede, zas to jede, furt to jede,
Ami7 **D**
zas to jede,
G **Hmi**
a zas to jede, furt to jede, zas to jede, furt to jede,
Ami7
zas to jede, furt to jede, zas to jede, furt to jede,
z kopce jede, furt to jede, zas to jede, z kopce jede,
s náma jede, furt to jede, zas to jede, z kopce jede,
s náma jede furt to jede, zas to jede, z kopce jede,
G
furt to jede, zas to jede, s náma jede, z kopce jede ...

Zase jedou jiní

1. Už dozrávají pole a lidi letí na jih
a tam pak v teplých krajích si půjčí golfové hole.
- R: To je mezi prominenty jako jíst plody rajských zahrad,
my zbylí, my musíme zabrat, vždyť nežije se z renty.
2. Tak třeba rolník orá pole, je do svých dálných představ zabrán,
směrem, co jede teď, je Jadran, jenomže otočí, táhne brány.
3. Doma ho žena viní, že asi špatně dělá,
vždyť přece ona k moři chtěla, a zatím - zase jedou jiní.
- R: A pažit rychle požít, seno honem složit,
den v poklusu prožít a pak se potmě množit.
- R: A zase krávy dojit, ta zadní nesmí pojít,
prorazit kóji, dojit, jak tohle všechno spojit a nevykolejit,
ach, bože, nevykolejit.
4. Dnes odstavit pár telat a večer ještě stihnout schůzi,
zase sám, hergot, kde jsou druzí, a jenom dělat, dělat, dělat.
- R: A zas už je tu žena a s ní zase ten Jadran,
tak z hospody jde, nadrán, říká tomu, že jde z pléna.
5. Vloni stál před Čedokem švagr v lednovém mrazu, mínus dvacet,
do fronty šel prý rovnou z práce, přes noc tam vznikl přímo lágr.
- R: Švagr není balík z lontu, byl třiapadesátý v řadě,
už párkrát stáli kvůli Ladě, za prachy odstojí i frontu.
6. Frontáci popíjejí rumy a stojí na polystyrénu,
za sebe k ránu pošlou ženu, no prostě: kdo umí, ten umí.
7. Tak si chtěl rolník vystát Kubu, když marně pátý rok už žádal,
na slunci chtěl si spravit záda, ve frontě rozbili mu hubu.
- R: A pažit rychle požít, seno honem složit,
den v poklusu prožít a pak se potmě množit.
- R: A zase krávy dojit, už pošla, jde se projít,
na jatka teď dojit, jak tohle všechno spojit a nevykolejit,
ach, bože, nevykolejit.
8. I soused vyběhané to má, jede prý za hranice přání,
však taky celej rok jen shání, jen oni zůstanou zas doma.
9. Tak prý si vezme nákou fušku, říká své ženě, co se bojí,
tož sa pustí do krůžku a za rok pojedou ven v kroji.

Zůstat tam, kde jsem

- G**
1. Stalo se mi to jednou v noci,
Emi
za přehradou štěkali psi,
Ami7
nikdy nezapomenu na ten pocit,
D/F# **G Emi**
jenom to jsem věděl, že tě moc chci,
Ami7 D/F#
jenom to jsem věděl.
2. Stál jsem před tvým zavřeným stanem,
rukou sahal na jeho zip,
vtom představil jsem si ráno, až vstanem,
co když neotevřít by bylo líp, by bylo líp,
co když neotevřít by bylo líp.
- G** **Ami7 G**
R: Zůstat tam, kde jsem, dokud noc je tichá,
Ami7 **G**
zůstat tam, kde jsem, když láska ve mně vzrušeně dýchá,
Emi **Ami7** **G**
zůstat tam, kde jsem, nechat ji v sobě naplno rozeznít,
Emi **Ami7**
zůstat tam, kde jsem,
Bb **C** **G**
protože co když jinak zmizí, než se rozední?
3. Měsíc se mi ironicky šklebil,
ve vodě se třpytila loď,
chvíli jsem dělal, že jsem tu vůbec nebyl,
když jsi zašeptala: "Už ke mně pojd', pojd',
já vím, že jsi tady někde, tak už pojd'!"
4. Nadšenej, jen mi trochu přišlo líto,
že měsíc zhasnul, za mrak se skryl,
a že už jsem neměl kdy a proč říci jí to,
že stojí za to toužit o chvíli dýl, o chvíli dýl,
že stojí za to toužit o chvíli dýl.
- R: Zůstat tam, kde jsem, dokud noc je tichá,
zůstat tam, kde jsem, když láska ve mně vzrušeně dýchá,
zůstat tam, kde jsem, nechat ji v sobě naplno rozeznít,
zůstat tam, kde jsem,
protože láska někdy zmizí, než se rozední,
Bb **C G**
protože láska někdy zmizí ...